

Giải Pháp Cho Nan Đề Trong Gia Đình

Một giáo viên trường Chúa nhật đang cố gắng giúp học sinh tám tuổi của cô hiểu thiên đàng là nơi như thế nào. Kết luận bài học, cô nói rằng, “Cô muốn so sánh thiên đàng với gia đình của cô - một nơi tràn đầy tình yêu thương, nơi mà cô có thể tìm thấy được sự bình an và đón nhận, thông cảm từ gia đình. Đúng vậy, thiên đàng giống như tại gia đình của chúng ta vậy đó các em.” Một cậu học trò nhìn cô với đôi mắt mở to và nghiêm túc, cậu bé đáp lời “Thưa cô, nếu thiên đàng giống như gia đình của em, thì em chẳng muốn đi đến nơi đó đâu!”

Gia Đình Minh Như Thế Nào?

Gia đình là ý định của Đức Chúa Trời từ buổi sáng thế. Trật tự trong xã hội và trong Hội Thánh dựa trên trật tự trong gia đình. Đức Chúa Trời đã ban các nguyên tắc cụ thể về trách nhiệm của người chồng, người vợ, và con cái. Khi các nguyên tắc này được tuân thủ, thì đơn vị gia đình trở nên mạnh mẽ và mỗi thành viên được thỏa lòng và hạnh phúc. Khi bất kỳ một nguyên tắc nào bị bỏ qua, thì gia đình gặp vấn đề và có thể sẽ bị đổ vỡ.

Một triết gia nọ tuyên bố: “Cuộc đời là một khoảng trống từ sự lãng quên này đến sự lãng quên khác, được lấp đầy bằng nước mắt.” Chắc chắn đó không phải là quan điểm của một Cơ Đốc nhân hay một gia đình vì một người con dân Chúa không nhìn cuộc đời từ sự hư không này đến sự hư không khác và được lấp đầy bằng nước mắt trong tuyệt vọng như thế. Mặc dầu, Cơ Đốc nhân vẫn trải qua sinh, lão, bệnh, tử, vẫn phải đối diện với những nan đề nan giải, kinh nghiệm với những đau khổ đầy nước mắt như những người bình thường, nhưng Cơ Đốc nhân có được một niềm hy vọng lớn lao, một sự giải cứu năng quyền và một sự bình an tuyệt đối vào chính lời hứa của Đấng sáng tạo nên muôn loài vạn vật và con người chúng ta.

Khi chúng ta đối diện với nan đề của mình, hoặc giúp người nào đó trải qua nan đề của họ, chúng ta nên tìm hướng giải quyết những nan đề theo sự dạy dỗ của Kinh Thánh. Nhờ năng lực từ Lời của Chúa, tiếp sức cho chúng ta được mạnh mẽ, vững vàng trên hành trình bước đi trên trần gian này cho đến khi gặp Chúa và luôn đặt để niềm tin mình trên lời hứa của Chúa cho từng vấn đề khi đối diện, giúp chúng ta vượt qua những nan đề trong cuộc sống.

Ngày nay, tại nhiều nơi trên thế giới, gia đình thật sự có nan đề. Ở một số quốc gia, hơn 50% cuộc hôn nhân kết thúc bằng việc ly dị. Ở những nơi khác, vị trí của người vợ chỉ hơn vị trí của người nô lệ một chút mà thôi. Những đứa trẻ lớn lên trong một gia đình không hạnh phúc sẽ có khuynh hướng tạo dựng một gia đình giống như thế khi chúng kết hôn. Các khó khăn phá vỡ sự hiệp một trong gia đình là gì, và Kinh Thánh nói gì về những điều này?

NAN ĐỀ CỦA CHỒNG VÀ VỢ: Trước hết, chúng ta cùng xét đến một số nan đề nghiêm trọng có thể xảy ra giữa chồng và vợ như sau:

a. Sự Khác Nhau Về Mặt Thuộc Linh : Các nan đề thường xảy ra trong một số cuộc hôn nhân là vì một trong hai người là Cơ đốc nhân, còn người kia thì không. Rất nhiều người bước vào hôn nhân với một người không tin Chúa luôn nghĩ rằng sau khi kết hôn, họ sẽ có thể đưa người phối ngẫu của mình đến với Chúa. Hoặc có thể sau khi kết hôn, người chồng hay người vợ có thể trở thành một Cơ đốc nhân, nhưng người kia thì không. Có rất nhiều nan đề nảy sinh từ một hoàn cảnh như vậy: người phối ngẫu là Cơ đốc nhân có một khát vọng làm những điều thuộc về Đức Chúa Trời, đi nhà thờ, và phát huy sự trưởng thành trong Chúa, trong khi người kia chưa được cứu lại bị cám dỗ và dự phần vào những thú vui của trần gian. Rồi có sự bất hoà trong việc nuôi dạy con cái, và con cái sẽ ít có khả năng tiếp nhận Đấng Christ là Đấng Cứu rỗi cho chính mình vì chúng nhìn theo gương mẫu của người cha/mẹ không tin kính Chúa. Thỉnh thoảng, người chồng/vợ không tin Chúa thậm chí còn lôi kéo người phối ngẫu tin Chúa khỏi đức tin nơi Đức Chúa Trời và phạm tội. Giải pháp tốt nhất cho vấn đề này, hay cho bất kỳ nan đề nào khác là tránh xa nó. Theo II Cô-rinh-tô 6:14-18, hôn nhân với người không tin Chúa bị cấm: *“Chớ mang ách chung với kẻ chẳng tin. Bởi vì công bình với gian ác có hội hiệp nhau được chăng? Sự sáng với sự tối có thông đồng nhau được chăng? Đấng Christ và Bê-li-an (Bê-li-an là một tên riêng của quỷ Sa-tan) nào có hòa hiệp chi, hay là kẻ tin có phần gì với kẻ chẳng tin? Có thể nào hiệp đền thờ Đức Chúa Trời lại với hình tượng tà thần? Vì chúng ta là đền thờ của Đức Chúa Trời hằng sống.”*

b. Bất Đồng Nhu Cầu Tình Dục :Thỉnh thoảng, trong một cuộc hôn nhân, nhu cầu tình dục của một người phối ngẫu lại nhiều hơn người kia. Việc từ chối quan hệ tình dục là trái với Kinh Thánh trừ khi có sự đồng ý giữa hai bên (Xem I Cô-rinh-tô 7:5) và chỉ cho một khoảng thời gian ngắn mà thôi. Một người chồng hay một người vợ muốn làm người kia thỏa lòng sẽ phải phục tùng người kia theo như lời dạy của Kinh Thánh (Xem I Cô-rinh-tô 7:3-4). Bên cạnh đó, mỗi người sẽ phải nhạy bén với nhu cầu thực sự của người kia nhằm bày tỏ tình yêu chứ không phải mục đích là quan hệ tình dục. Những cặp vợ chồng làm theo sự dạy dỗ của Kinh Thánh trong lĩnh vực này sẽ nhận thấy rằng tình dục trọn vẹn trong hôn nhân sẽ giúp đem lại sự hiệp nhất trong các lĩnh vực khác.

c. Không Thủy Chung : Có lẽ, nan đề đe dọa các cuộc hôn nhân nhiều nhất là sự không chung thủy (quan hệ tình dục ngoài hôn nhân hay ngoại tình). Ngoại tình bị cấm đoán nghiêm khắc trong Cựu và Tân Ước. Trong bài này, chúng ta sẽ xem xét vấn đề từ quan điểm của người phối ngẫu vô tội hay bị phản bội. Bạn sẽ phản ứng như thế nào nếu người bạn đời của mình ngoại tình?

Đây có lẽ là một trong những điều khó tha thứ nhất mà mọi người thường đối mặt trong cuộc sống. Sự tổn thương của một lòng tin bị đổ vỡ ăn sâu vào trong tâm, và làm cho người ta khó có thể tin cậy lần nữa. Nhưng nguyên tắc của sự tha thứ là một trong những lời dạy đầy quyền năng nhất trong Kinh Thánh. Đấng Christ không chỉ dạy về sự tha thứ (Ma-thi-ơ 6:14) mà chính Ngài cũng tha thứ (Lu-ca 7:47-50). *Đức Chúa Trời ghét tội lỗi, nhưng Ngài quá yêu tội nhân đến nỗi Chúa để cho Con dấu yêu duy nhất của Ngài bị thương, bị sỉ nhục và bị treo trên cây gỗ để tội lỗi của chúng ta được tha.* Đấng Christ cũng đã tha thứ cho người đàn bà phạm tội tà dâm (Giăng 8:3-11). Còn tình yêu nào lớn lao hơn mà một người có thể tỏ bày cho người phối ngẫu của mình khi người ấy cũng tha thứ [cho người bạn đời không chung thủy] như Đấng Christ

đã tha thứ cho chúng ta? Nếu một cuộc hôn nhân có thể được cứu vãn và một gia đình Cơ đốc được duy trì, và nếu người chồng hay người vợ có thể làm mới lại lời nguyện thề dành cho nhau và với Chúa, Đức Chúa Trời sẽ chúc phước cho người có thể tha thứ. Trong trường hợp đó, cả hai người đều không cần đề cập đến vấn đề đó nữa, dù là nói với nhau hay với người khác. Điều đó phải được tha thứ và *quên đi*, ngoại trừ đó như một sự nhắc nhở đến quyền lực của ma quỷ luôn kéo chúng ta vào tội lỗi.

d. Các Vấn Đề Hôn Nhân Khác : Tôi sẽ đề cập ngắn gọn một vài vấn đề khác có thể khiến một gia đình không hạnh phúc và bất hoà. ***Thiếu sự tôn trọng và tin tưởng lẫn nhau***. Tôi biết có một ông chồng kia rất thích làm què mặt vợ mình trước mặt người khác. Tôi cũng biết một bà vợ nọ dường như lúc nào cũng tìm mọi cơ hội làm giảm đi giá trị của chồng bà trước mặt người khác bằng việc không đồng ý hay sửa lưng bất cứ những gì ông nói. Có thể họ đang sử dụng phương pháp này để trả đũa một số cách cư xử của người bạn đời như là thiếu sự bày tỏ tình yêu, hay thiếu sự thuận phục, nhưng đây chắc chắn không phải là cách Cơ đốc nhân giải quyết vấn đề trong các mối quan hệ. Khuôn mẫu của Cơ đốc nhân đó là người chồng **phải yêu vợ mình** như cách Đấng Christ yêu Hội Thánh (Ê-phê-sô 5:25-28) và người vợ **phải kính trọng chồng mình** (Ê-phê-sô 5:33).

Cả người chồng hay vợ đều không được đưa ra bất kỳ lý do gì để làm cho người kia ghen tuông. Các cặp vợ chồng Cơ đốc nhân có nan đề này nên cùng nhau thảo luận một cách cởi mở và thỏa thuận với nhau để tránh bất kỳ tình huống nào có thể khiến cho người kia ghen tuông. Một người lúc nào cũng ghen tuông vô cớ phải cầu xin Đức Chúa Trời giúp đỡ mình vượt qua những cảm xúc đó và phát huy lòng tin cậy với người bạn đời của mình.

· ***Quá Bận Rộn***. Một nhà tâm lý học Cơ đốc nổi tiếng đã gọi đây là nan đề số một trong nhiều gia đình Cơ đốc, bao gồm những gia đình của mục sư và những người hầu việc Chúa trọn thời gian. Thật dễ tham gia vào quá nhiều hoạt động bên ngoài đến nỗi không có thời gian cho cuộc sống gia đình. Nhà trở thành một nơi để ăn uống, tắm rửa và nghỉ ngơi. Cuộc sống gia đình bị bỏ qua khi người cha bận rộn để kiếm tiền hay chăm sóc cho nhu cầu thuộc linh của người khác. Ông nỗ lực hết sức cho công việc và hầu như không còn sức lực dành cho vợ con mình. Chúa mong đợi chúng ta sử dụng sự khôn ngoan Ngài ban cho để thiết lập những ưu tiên hợp lý trong cuộc đời mình. Nếu người chồng muốn trở thành người lãnh đạo thuộc linh của gia đình thì người ấy phải dành thời gian cho gia đình mình trong mỗi thông công và dạy dỗ.

· ***Các Vấn Đề Về Tài Chính***. Chồng và vợ phải cùng làm việc để gây dựng ngân sách gia đình nhằm đáp ứng nhu cầu của họ và giúp họ không bị mắc nợ. Nền tảng tốt nhất là trung tín dâng 1/10 thu nhập của gia đình cho Đức Chúa Trời, theo như lời Kinh Thánh dạy dỗ (Ma-la-chi 3:8; Ma-thi-ơ 23:23). Tôi tin chắc rằng rất nhiều gia đình gánh chịu những vấn đề tài chính không cần thiết, bệnh tật, và các khoản chi không lường trước vì họ không là những người vui lòng dâng cho Đức Chúa Trời một phần trong thu nhập của mình. Lời của Đức Chúa Trời lặp đi lặp lại nguyên tắc của việc dâng hiến. Chúng ta không hề dâng quá

hiều cho Đức Chúa Trời. Ngài hứa sẽ đáp ứng nhu cầu của chúng ta khi chúng ta trung tín với Ngài (Lu-ca 6:38).

- **Những Khác Biệt Trong Việc Dạy Dỗ Con Cái.** Có nhiều nan đề nảy sinh vì cha mẹ không có tiếng nói chung trong việc dạy dỗ và kỷ luật con cái. Chúng ta có thể tránh khỏi điều này bằng việc vâng theo các nguyên tắc trong Kinh Thánh về việc nuôi dạy con cái. Cha mẹ luôn luôn nên bày tỏ sự nhất trí trong các quyết định liên quan đến con cái, và họ nên thảo luận riêng nếu có những bất đồng, để con cái sẽ không lợi dụng những ý kiến trái ngược của cha mẹ mà tạo ra các bất hoà giữa cha và mẹ.

- **Các Nan Đề Liên Quan Đến Họ Hàng Và Người Thân.** Khi một người nam lập gia đình, anh ta phải lìa cha mẹ và dính dứ với vợ mình (Ma-thi-ơ 19:5). Trách nhiệm của anh ta lúc này là với vợ con, và không gì được phép phá vỡ sự hiệp nhất của mối quan hệ hôn nhân của anh ta. Nhưng Kinh Thánh cũng dạy rằng nếu bất kỳ thành viên nào trong gia đình có một nhu cầu quan trọng, chúng ta không được phép quay lưng với người đang cần sự giúp đỡ. Trước tiên I Ti-mô-thê 5:4-8 mở rộng trách nhiệm của tín đồ là bao gồm ông bà, họ hàng, và bất kỳ góa phụ nào trong gia đình. Câu 8 nói thêm: *“Ví bằng có ai không sẵn sóc đến bà con mình, nhứt là không sẵn sóc đến người nhà mình, ấy là người chối bỏ đức tin, lại xấu hơn người không tin nữa.”*

GIẢI PHÁP TRONG KINH THÁNH CHO NAN ĐỀ GIA ĐÌNH

Tôi muốn tóm tắt một số nguyên tắc cơ bản trong Kinh Thánh liên quan đến trách nhiệm của người chồng, người vợ, cha mẹ và con cái. Vâng theo các nguyên tắc này sẽ giúp bạn giải quyết nhiều nan đề phát sinh trong gia đình. Đây là khuôn mẫu của Đức Chúa Trời dành cho một gia đình Cơ đốc thành công.

Trách Nhiệm Của Người Chồng—*Nên nhớ vợ con cần tình yêu.*

1. Hướng dẫn. Khuôn mẫu của Kinh Thánh đó là người chồng nhận sự hướng dẫn từ Đức Chúa Trời cho gia đình. Áp-ra-ham được Đức Chúa Trời hướng dẫn rời bỏ gia đình và đi đến vùng đất mà Ngài đã chọn (Sáng thế ký 12:1). Gia-cốp được Đức Chúa Trời hướng dẫn để trở về quê cha (Sáng-thế 31:3). Giô-sép được Đức Chúa Trời hướng dẫn trốn khỏi Ai-cập để bảo vệ gia đình của mình (Ma-thi-ơ 2:13).

Đức Thánh Linh đã dẫn dắt Phao-lô giải thích khuôn mẫu thẩm quyền cho gia đình Cơ đốc: *“Đầu vậy, tôi muốn anh em biết Đấng Christ là đầu mọi người; người đàn ông là đầu người đàn bà; và Đức Chúa Trời là đầu của Đấng Christ”* (I Cô-rinh-tô 11:3, 8-12). *“Hỡi kẻ làm con cái, hãy vâng phục cha mẹ mình trong Chúa, vì điều đó là phải lắm”* (Ê-phê-sô 6:1).

Cũng giống như cái đầu phải nhạy cảm với toàn cơ thể trước khi nó có thể truyền đạt sự hướng dẫn, người chồng cũng phải nhạy cảm với nan đề của vợ con mình, và sự hướng dẫn từ Đức Chúa Trời để có thể trở thành người lãnh đạo thuộc linh

trong gia đình. Một người chồng sống trong sự vâng phục Đấng Christ trọn vẹn sẽ biết cách hướng dẫn mọi việc trong gia đình theo đường lối đẹp lòng Đức Chúa Trời. Điều này bao gồm cả sự hướng dẫn trong các vấn đề thuộc linh: “*Nhưng ta và nhà ta sẽ phục sự Đức Giê-hô-va*” (Giô-suê 24:15; xem Công vụ 16:31). Với người cha và người chồng như thế, vợ và con cái tin Chúa trong gia đình cũng sẽ vui mừng hỗ trợ thẩm quyền của cha và chồng của mình.

2. Chu cấp. Người chồng chịu trách nhiệm chu cấp các nhu cầu thể chất cho gia đình và bảo vệ họ (I Ti-mô-thê 5:8).

3. Yêu thương. Người chồng phải yêu vợ mình như Đấng Christ đã yêu thương Hội Thánh (Ê-phê-sô 5:25, 28).

Đấng Christ đã yêu Hội Thánh như thế nào?

a. Ngài đã từ bỏ chính mình Ngài vì Hội Thánh (Ê-phê-sô 5:25; Rô-ma 5:8). Đây là tình yêu thương của người chồng sẵn sàng chịu đựng, hy sinh vì lợi ích của người vợ.

b. Khiến Hội Thánh nên thánh (Ê-phê-sô 5:26). Tình yêu của người chồng đã nâng đỡ và khích lệ vợ mình trong bước đường thuộc linh với Đấng Christ.

c. Làm Hội thánh tinh sạch bằng nước rửa và Đạo (Ê-phê-sô 5:26). Tình yêu của người chồng nên gồm cả việc chia sẻ Lời Chúa với vợ mình để cả hai có thể được tinh sạch và lớn mạnh.

d. Đặt tỏ ra Hội Thánh cho chính Ngài ... thánh sạch và không vết (Ê-phê-sô 5:27). Tình yêu với mục đích là vì lợi ích thuộc linh của người vợ sẽ phản chiếu lại người chồng từ một người vợ không tì vết về mặt thuộc linh.

e. Đấng Christ yêu chúng ta TRƯỚC (I Giăng 4:19). Người chồng phải là người bày tỏ tình yêu trước.

f. Như chính thân thể của Ngài (Ê-phê-sô 5:29). Hội Thánh được xem như thân thể của Đấng Christ (Rô-ma 12:5). Sự bày tỏ tình yêu này bao gồm tất cả những điều mà một người nam làm cho chính thân thể của mình; tình yêu có thể khiến anh ta quan tâm và chu cấp cho vợ mình trong mọi cách. Tình yêu này được chứng minh bằng sự chung thủy của anh đối với vợ (Châmngôn 5:15, 18, 19; Ma-la-chi 2:15-16); chu đáo (I Phi-e-rơ 3:7; Cô-lô-se 3:19); và bày tỏ sự cảm kích (Châmngôn 31:28-31).

Trách Nhiệm Của Người Vợ- Nên nhớ chồng cần sự kính trọng.

Kinh Thánh Tân Ước không dạy người nữ phải cảm thấy tự ti trước người nam. “*Tại đây không còn chia ra... đàn ông hoặc đàn bà vì trong Đức Chúa Giê-xu Christ, anh em thấy đều làm một*” (Ga-la-ti 3:28). Phần đoạn này đề cập đến người tội mọi, người tự do, người Giu-đa, người Gờ-réc cũng như người nam và người nữ. Điều này dạy dỗ

rằng Đấng Christ chấp nhận tất cả mọi người theo cùng một mức độ, bất chấp mọi khác biệt giữa họ. Trách nhiệm làm đầu của người chồng là vấn đề của trách nhiệm và kết cấu có trật tự. Mỗi cộng đồng phải có người đứng đầu và Đức Chúa Trời đã chọn người chồng là người lãnh đạo của gia đình.

Để có một nhà lãnh đạo, phải có những người đi theo. Người vợ phải đi theo sự lãnh đạo của người chồng bằng sự vâng phục: “*Ấy vậy, như Hội thánh phục dưới Đấng Christ, thì đàn bà cũng phải phục dưới quyền chồng mình trong mọi sự*” (Ê-phê-sô 5:24). Sự vâng phục của người vợ được xem như là *vâng phục Đức Chúa Trời* (5:22); *kính trọng* (5:33); *đáng nên vậy* (Cô-lô-se 3:18).

Hãy suy nghĩ về điều này! Bạn kết ước và vâng phục Chúa như thế nào thì bạn cũng phải làm thế với người chồng của mình. Một người vợ Cơ đốc sẽ đặt chồng mình ở vị trí cao trọng—cô ấy sẽ phải kính trọng, yêu thương luôn sát cánh bên người chồng trong mọi việc khác, và ngưỡng mộ chồng mình. Nếu người chồng là một người không tin Chúa, cô ấy vẫn có thể thu phục chồng mình qua hành động chứ không bằng *lời nói* (I Phi-e-rơ 3:1). Điều này có nghĩa là một cách sống kiên định theo nguyên tắc Cơ đốc sẽ thu phục một người chồng chưa tin Chúa mà không cần đến lời nói.

Trong Tít 2:3-5, chúng ta tìm thấy một số trách nhiệm khác của người vợ. Đây là những điều mà một người phụ nữ lớn tuổi nên dạy cho những người trẻ hơn. Nhưng trước hết, người phụ nữ lớn tuổi cũng phải bảo đảm đời sống của chính họ là một gương tốt. Họ phải nghiêm túc trong lối sống của mình, không nói xấu hay ghen ghét, để rồi họ có thể dạy dỗ những người vợ trẻ hơn.

Trách Nhiệm Của Cha Mẹ:

1. Cha mẹ có trách nhiệm nuôi dạy con cái (Châm ngôn 22:6; Ê-phê-sô 6:4). Việc dạy dỗ liên quan đến mọi việc *làm gương, dạy dỗ và kỷ luật* khi cần thiết. Trẻ con học từ những điều trẻ nhìn thấy trong môi trường của mình. Trẻ học từ những điều được dạy và thỉnh thoảng trẻ cũng học từ việc trẻ bị kỷ luật một cách công bằng (Châm ngôn 29:15, 17).

2. Phải công bằng trong việc kỷ luật con trẻ “*Hỡi các người làm cha, chớ chọc cho con cái mình giận dữ*” (Ê-phê-sô 6:4). “*Hỡi kẻ làm cha, chớ hề chọc giận con cái mình, e chúng nó ngã lòng chẳng*” (Cô-lô-se 3:21). Chúng ta không nên kỷ luật con cái khi chúng không biết điều gì là sai, và không nên kỷ luật con trong lúc đang giận dữ. Phải có sự kiên định. Con cái cần biết rằng sẽ có những hậu quả sau một số hành động nhất định. Điều này có nghĩa là cha mẹ phải dành thời gian và sức lực cần thiết để kỷ luật con cái khi trẻ đáng bị như thế, giải thích tại sao con bị kỷ luật cũng như cầu nguyện với con trẻ về điều đó (Ê-bơ-rơ 12:6-9; II Ti-mô-thê 3:16-17).

Kỷ luật mang một ý nghĩa to lớn với con trẻ. Một đứa trẻ không thể vâng phục thẩm quyền của Đức Chúa Trời nếu bản thân trẻ chưa bao giờ vâng phục thẩm quyền của cha mẹ (Châm ngôn 19:18; 23:13-14; 29:17).

3. Phải dạy dỗ và kỷ luật con trẻ trong tình yêu thương. Thái độ của cha mẹ phải theo gương mẫu các thái độ của Cha Thiên Thượng: “*Dầu Ngài đã làm cho lo buồn, còn sẽ thương xót theo sự dư dật của lòng nhân từ Ngài; Vì ấy là chẳng phải bỏn tâm Ngài làm cho con cái loài người cực khổ và buồn rầu*” (Ca-thương 3:32-33).

Trách Nhiệm Của Con Cái:

Yêu cầu đầu tiên cho con cái là kính trọng và vâng phục cha mẹ mình (Xuất Ê-díp-tô 20:12; Ê-phê-sô 6:1-3). Chúa ban phước cho những người con vâng phục cha mẹ mình (Giê-rê-mi 35:6-7, 18-19). Những người con vâng phục cha mẹ mình hầu hết đều có khả năng dạy dỗ đúng cách cho chính con cái mình về sau. Vâng phục cũng đem đến sự trường thọ của mình – trong Xuất Ê-díp-tô 20:12 “*Hãy hiếu kính cha mẹ người, hầu cho người được sống lâu trên đất...*” và Châm ngôn 20:20 dạy “*Ngọn đèn của kẻ rửa cha mẹ mình, sẽ tắt giữa vùng tăm tối mờ mịt*”.

Kính trọng cha mẹ không dừng lại khi bạn đã trưởng thành. Một người trẻ phải nhớ những lời hướng dẫn và dạy dỗ của cha mẹ mình khi bước vào đời. Một người trẻ thừa hưởng từ sự dạy dỗ của cha mẹ mình sẽ mang đến cho cha mẹ niềm vui lớn (Châm ngôn 23:22-25).

Trong Cựu Ước, những hình thức xét xử nặng nề sẽ dành cho những đứa con không vâng lời hay không tôn trọng cha mẹ (xem Xuất Ê-díp-tô 21:15; Lê-vi-ký 20:9; Phục truyền 21:18-21; Châm ngôn 28:24; 30:17).